

ת"פ 39297/02/18 - מדינת ישראל נגד טל ערגי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 39297-02-18 מדינת ישראל נ' ערגי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד מורן ישראל
טל ערגי (עציר)	המאשימה
- הובא על ידי שב"ס	
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין	הנאשם

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 7.5.18, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות כדלקמן:
- באישום הראשון - בעבירה של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין;
- באישום השני - בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973; בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; ובעבירה של החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום המתוקן, בבוקר יום 13.2.18, התפרץ הנאשם לדירת המתלוננת ברחובות בכך שפתח את דלת המרפסת שהיתה נעולה ונכנס דרכה לבית. הנאשם נכנס לחדר השינה ונטל ממנו תכשיטים ושקית עם מטבעות שהיו במגירת השידה. משהגיעה המתלוננת לדירה והבחינה כי היא נפרצה, קראה לאחר, והנאשם עזב מיד את המקום ברכב. זמן קצר לאחר מכן, אותר הנאשם ברכב בעודו מחזיק בסם קוקאין במשקל 0.6945 גרם נטו, וכן בסכין ובמברגים המהווים כלי פריצה.
2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, למעט ההסכמה כי הנאשם יפצה את המתלוננת, גב' שפרה קלמן, בסכום של 500 ₪.

טענות הצדדים

3. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, בטחונו ופרטיותו. כן נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים ומפני עבירות הנלוות לשימוש בסמים. עוד נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור

ובטחונו מפני הסכנה שבתופעת הסכינאות.

4. לטענתה, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים.
5. עוד טענה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.
6. באת כוח התביעה הוסיפה וציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; לחובתו 13 הרשעות קודמות, בגין עבירות רכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית, ועוד. בגין הרשעותיו אף הוטלו על הנאשם מאסרים לתקופות ממושכות, אולם הוא שב לבצע עבירות. הנאשם גם לא נרתם להליך טיפולי כלשהו.
7. עוד הוסיפה באת כוח התביעה כי לחובתו של הנאשם שני מאסרים על תנאי לתקופה של 4 חודשים ולתקופה של 8 חודשים, וזאת מת"פ 10248-01-12.
8. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף העליון והוא כולל מאסר לתקופה של 26 חודשים, הפעלה במצטבר של המאסרים על תנאי, כך שסך הכל יוטל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 36 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים, הן למתלוננת שבכתב האישום והן למתלוננת הנוספת, כמפורט בהסדר הטיעון.
9. לטענת בא כוח הנאשם יש לקחת בחשבון בקביעת נסיבות ביצוע העבירות, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים. לטענתו, לאור הרכוש שנגנב, מדובר בהתפרצות ברף נמוך.
10. עוד טען, כי לפי מדיניות הענישה, ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם בעבירות התפרצות וגניבה, אף בחומרה גדולה יותר, מתחיל ממאסר בדרך של עבודות שירות.
11. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, שיתף פעולה באופן מלא וחסך העדתם של עדים; הנאשם נרתם להליך שיקומי מרשים במהלך שנת 2012, אולם בהמשך נשלח למאסר ונקלע שוב למעגל הסמים. בעיצומו של הליך שיקומי נוסף, נקלע לתאונת דרכים, טופל במשככי כאבים, ושוב התמכר לסמים.
12. מכאן עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון של המתחם.
13. עוד הוסיף בא כוח הנאשם, כי לא ניתן להפעיל התנאי לתקופה של 8 חודשים. לטענתו, יש למנות תקופת התנאי ממועד גזר הדין, ומכאן כי תקופת התנאי הסתיימה בעת ביצוע העבירות.
14. בדברו האחרון מסר הנאשם כי נטל חלק בהליכי שיקום ונגמל מסמים, אולם לאור תאונה שעבר, חזר לעשות שימוש בסמים. עוד ציין, כי הוא נטל חלק בהליך שיקומי במסגרת שירות בתי הסוהר.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

15. שני האישומים עניינם במסכת עובדתית אחת שאירעה ברצף בלילה אחד, ומכאן, ולאור מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול העבירות שבשני האישומים.

16. כתוצאה מביצוען של עבירות ההתפרצות, גניבת הרכוש והחזקת כלי פריצה, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלווה נפשו. התפרצות לביתו של אדם יש בה כדי לגרום לצד הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בביטחון האישי ובפרטיותם של דרי הבית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)). המדובר בפגיעה בערכים החברתיים ברף בינוני, לאור הכניסה לבית המתלוננים וגניבת רכוש ממנו, וזאת למרות שרכוש שנגנב אינו בעל ערך רב.

כתוצאה מביצוע העבירות של החזקת סכין והחזקת סמים, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים ומפני עבירות הנלוות לשימוש בסמים, והגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני הסכנה שבשימוש בסכין. הפגיעה בערכים החברתיים, בהקשר זה, היא בינונית, לאור כמות הסמים שאינה גדולה והחזקת הסכין.

17. התביעה טענה למתחם עונש שעניינו בעבירה של התפרצות לבית וגניבה המתחיל בעונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16); רע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל** (4.11.14); עפ"ג (ת"א) 16856-06-15 **וולקוב נ' מדינת ישראל** (12.10.15); לעומת זאת, בא כוח הנאשם טען למתחם עונש בעבירות הנזכרות המתחיל במאסר בדרך של עבודות שירות, וכי אין לקבוע מתחם מקובע לאותן עבירות (ראו, למשל: רע"פ 638/18 **גולן נ' מדינת ישראל** (1.5.18); ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14); ע"פ 370/14 **תנשה נ' מדינת ישראל** (1.5.14); ת"פ (מרכז) 23346-03-14 **מדינת ישראל נ' פרחומנקו** (1.1.15)).

18. מעת שבית המשפט העליון אישר מתחמי ענישה המתחילים במאסר בדרך של עבודות שירות, בנסיבות הדומות לענייננו - ואף חמורות יותר - הרי שפסיקה זו היא חלק מהמתחם שיש לקבוע ביחס לאירוע אחד הכולל עבירות של התפרצות וגניבה ברף בינוני.

19. עם זאת, במקרה דנן, בנוסף לעבירות של התפרצות וגניבה הורשע הנאשם גם בעבירות של החזקת סם מסוג קוקאין לצריכה עצמית והחזקת סכין. מכאן, כי יש להתאים המתחם למכלול העבירות הרלוונטי. על מדיניות הענישה הרלוונטית למכלול העבירות, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- עפ"ג (ב"ש) 66504-06-16 **מטקה נ' מדינת ישראל** (7.9.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית, זאת לאחר שהתפרץ לבית המתלונן, נטל ממנו טאבלט, מחשב נייד וכסף מזומן, והחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.3 גרם, וסם מסוכן מסוג קנביס במשקל 6.5 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס בסכום של ₪ 5,000 ופיצויים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

- עפ"ג (מרכז) 20466-11-10 **סבג נ' מדינת ישראל** (6.6.11): בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה, והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם גנב מכונת תספורת, מברשת שיניים, סכיני גילוח וטלפון נייד והחזיק סם מסוג הרואין במשקל של 1.66 גרם נטו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, כך שסך הכל הטיל עליו מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסכום של ₪ 500. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

- ת"פ (קריות) 53910-06-12 **מדינת ישראל נ' טולידנו** (21.12.15): בית משפט השלום הרשיע

את נאשם 3, לפי הודאתו, בעבירות של התפרצות בצוותא חדא, ניסיון גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם התפרץ עם אחרים לבית, וניסה לגנוב מהם תכשיטים, שעונים, מחשב נישא ומספר שטרות, והחזיק סם מסוג חשיש במשקל 0.71 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי וכן ענישה נלווית.

- ת"פ (ב"ש) 21799-03-10 **מדינת ישראל נ' ביזמוט** (6.12.11): בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבת ארנק. באותה העת החזיק הנאשם עליו סכין יפנית. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים ומאסר על תנאי.

20. לאור מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע כלל העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים, ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי וענישה כלכלית, שיש בה כדי לבטא, בין היתר, את הנזקים שגרם למתלוננות.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם נרתם להליכי שיקום בעברו, אולם שב לעשות שימוש בסמים בעקבות תאונת דרכים וטיפול במשככי כאבים; הנאשם נרתם להליך טיפולי נוסף בעת מעצרו האחרון.

לחובתו 13 הרשעות קודמות, בגין עבירות רכוש, אלימות, הפרת הוראה חוקית, ועוד. בגין הרשעותיו אף הוטלו על הנאשם מאסרים לתקופות ממושכות, אולם הוא שב לבצע עבירות.

22. לאור עברו הפלילי של הנאשם, לא ניתן להטיל עונש שהוא בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, כעתירת בא כוחו. בה בעת, לאור הודאתו ונסיבות הגמילה הקודמים - שלא צלחו למרבה הצער - גם אין מקום להטיל עונש שהוא בחלקו העליון של המתחם. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם.

23. אין מחלוקת כי יש להפעיל המאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים מת"פ 10248-01-12, אולם בין הצדדים התגלעה מחלוקת לעניין הפעלת המאסר על תנאי מגזר דין זה לתקופה של 8 חודשים. גזר הדין ניתן ביום 13.5.13. לפי גזר הדין הוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה ממושכת, מאסר על תנאי וקנס. גזר הדין לא נקב במועד תחילת התנאי.

24. לפי סעיף 52(ג) לחוק העונשין:

תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב' לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

25. כאמור, בית המשפט לא נתן הוראה לעניין תחילת התנאי. לפי סעיף 52(ג) הנזכר, תקופת התנאי תחל ביום מתן גזר הדין, ואם הנידון נושא עונש מאסר, ביום שחרורו מהמאסר. בעת מתן גזר הדין, הנאשם לא היה אסיר, אולם מיד עם מתן גזר הדין הפך לאסיר. מכאן, כי הנאשם החל באותה העת לשאת עונש של

מאסר, ויש למנות התנאי מיום שחרורו (ראו, למשל: רע"פ 2798/06 **ועקנין נ' מדינת ישראל** (16.7.07); ע"פ 4119/05 **ארונובייב נ' מדינת ישראל** (6.10.05); ע"פ 7510/00 **במנוקלר נ' מדינת ישראל** (9.5.02); ע"פ 4180/92 **מדינת ישראל נ' נעים** (21.3.94)).

26. לאור האמור, התנאי לתקופה של 8 חודשים היה תלוי ועומד בעת שהנאשם ביצע העבירות מושא כתב האישום דנן. לא מצאתי כל טעם שלא להפעיל גם תנאי זה. עם זאת, הואיל והנאשם הודה בתיק, התנאים יופעלו בחופף זה לזה, וחלקם במצטבר לעונש המוטל בתיק.

חילוט הרכב

27. באת כוח התביעה טענה, כי מתקיימים התנאים הנדרשים לחילוט הרכב, לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן - "**פקודת מעצר וחיפוש**"). לטענתה, הרכב שימש את הנאשם לביצוע העבירות והוא נמלט מהמקום ברכב.

28. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי לא מתקיימים התנאים לחילוט הרכב. לטענתו, העבירה לא נעשתה ברכב וגם לא לגבי הרכב. לטענתו, רוב העבירות מבוצעות באמצעות רכב, ואין מקום לחלט רכב בכל עבירה שבה נעשה שימוש מקרי ברכב. אין זיקה אינהרנטית לביצוע העבירה.

29. בא כוח הנאשם הוסיף כי מדובר ברכב הממומן על ידי חברת מימון ישיר ומשועבד לטובתה במשכון רשום שהומחאה לטובת בנק איגוד. יתרת החוב עומדת על סכום של כ-40,000 ₪, הנאשם לא שילם החוב בחודשים האחרונים ומכאן כי בדעתם לממש את המשכון ולחלט את הרכב.

30. השילוב בין סעיפים 32 ו-39(א) לפקודת מעצר וחיפוש מלמד, כי הפעלתה של סמכות החילוט מותנית בקיומם של תנאים מצטברים: בחפץ שנתפס בוצעה עבירה או עומדים לבצע עבירה; בעל החפץ הורשע בדינו והרשעתו מתייחסת למעשה שנעשה בחפץ או לגביו; דינו של החילוט כדין עונש (ראו: ע"פ 623/78 סורני נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 523 (25.6.79); ע"פ 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל** (22.9.94)).

31. בהחלטה אם לחלט חפץ, לפי סעיף 39(א) לפקודת מעצר וחיפוש, יש לאזן בין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות באמצעות חפצים המאפשרים את ביצוען, ובין זכות הקניין, המעוגנת כיום בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (22.5.00)).

32. עוד יש לקחת בחשבון, את "מהותה ועוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה וחומרתה של העבירה ... באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו" (ראו גם: ע"פ 1000/15 **אלחוזה נ' מדינת ישראל** (3.7.15); ע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.14)).

33. בעל משכון הוא בעל זכות קניינית בנכס, ולפיכך אין החילוט פוגע בזכויותיו (ראו ע"פ 1982/93 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(3) 238 (1994)).

34. לאחר שאיזנתי בין האינטרסים העומדים על הכף, הגעתי למסקנה כי אין מקום לחילוט הרכב. בין הרכב ובין ביצוע העבירות אין קשר אינהרנטי והרכב שימש אך באופן מקרי לביצוע העבירות. יתר על כן, מדובר ברכב בערך לא גבוה המשועבד לחברת מימון, וממילא ייתכן ולא תישאר יתרה כלשהי לאחר מימוש השיעבוד. יתר על כן, חילוט הרכב בנסיבות אלו יש בה פגיעה בלתי מידתית בזכותו של הנאשם לקניין, לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכן זכויותיו של בעל המשכון.

35. הגעתי, אפוא, למסקנה כי במקרה הנדון, ובנסיבות הספציפיות של המקרה, גוברת זכות הקניין של

הנאשם על האינטרס הציבורי שבחילוט.

36. הבקשה לחילוט הרכב - נדחית.

סוף דבר

37. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים בגין הרשעתו בתיק זה, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.2.18;
- ב. יופעלו המאסרים על תנאי מת"פ 10248-01-12, לתקופה של 8 חודשים ולתקופה של 4 חודשים, בחופף זה לזה, וחלקם במצטבר למאסר המוטל בתיק דנן, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.2.18;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת סמים או עבירה של החזקת סכין, במשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ו. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.8.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ז. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה 2 פיצויים בסכום של 2,000 ₪ וכן לגב' שפרה קלמן, פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים לכל אחת מהעדות ישלם ב-2 תשלומים, הראשון ביום 1.8.18 והשני ביום 1.9.18.

ניתן בזאת צו להשמדת סמים וכלי פריצה.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, במעמד הצדדים.